

ZPRAVODAJ

KLUBU VÝSADKOVÝCH VETERÁNŮ
PŘI VÚ 8280 PROSTĚJOV

ROČNÍK XIV

číslo 1

Redakční uzávěrka: 21. 1. 2005

34

ZPRÁVA O KVV

Vážení přátelé, členové klubů výsadkových veteránů,

dovolte, abych vás jménem výboru prostějovského KVV co nejrůzněji pozdravil a popřál vám v tomto jubilejním roce 2005 mnoho úspěchů jak ve vaší klubové činnosti, tak i ve vašem osobním životě.

Koncem minulého roku, 20. listopadu, se konalo VÝROČNÍ SHROMÁŽDĚNÍ našeho KVV za účasti delegací většiny regionálních KVV z České i Slovenské republiky.

Náš prostějovský KVV sdružuje v současné době 108 členů, pro které náš výbor organizoval v minulém roce celou řadu akcí podle předem připraveného plánu i mimo něj. Provedli jsme 11 kulturních, sportovních a společenských akcí. Průměrná účast na těchto akcích byla 40 osob a na našem VÝROČNÍM SHROMÁŽDĚNÍ bylo přítomno 130 osob, což znamená, že jsme v tomto roce organizovali akce pro více jak 500 osob.

Mimo to se zejména členové našeho výboru zúčastnili mnoha slavnostních, vzpomínkových a pietních akcí, v rámci našeho okresu i mimo něj, které symbolizují naše pozitivní vztahy, které máme se státními a společenskými orgány, organizacemi a vojenskými útvary. Bez těchto vztahů a vazeb bychom jen těžko mohli tolik akcí a pro takové množství osob organizovat.

Máme dostatek informací o tom, že i ostatní regionální kluby jsou ve své činnosti ve prospěch svých členů velmi aktivní a že jejich iniciativa i počet akcí, které provádí, rok od roku narůstá, za což všem, co se na tom aktivně podílí, patří naše uznání a dík.

Spolupráce našeho KVV v posádce Prostějov s výsadkovými útvary a ASO-DŮKLA je oboustranně prospěšná a na velmi dobré úrovni. V oblasti upevňování tradic výsadkových jednotek lze za zásadní považovat přístup velení 601. skupiny speciálních sil k výstavbě sněhové tradice, při které nám bylo umožněno aktivně vstoupit do hodnocení let, které většina z nás prožila u výsadkové brigády a později u výsadkového pluku. V této sni nám bylo vyčleněno i čestné místo pro prezentaci našeho KVV, kterou bychom vám rádi ukázali při SETKÁNÍ 2005 koncem června..

Za významný projev uznání a respektu současné generace výsadkářů nám, výsadkovým veteránům, lze považovat i udělení PAMĚTNÍ MEDAILE VELITELE KONTINGENTU MISE EF našemu KVV při slavnostním nástupu jednotky po jejím návratu z Afghánistánu.

Nezapomínáme ani na životní jubilea členů našich klubů, 18 Prostějovákům jsme mimo blahopřání předali i malou pozornost a písemnou gratulaci jsme poslali 44 členům našich klubů mimo Prostějov. V roce 2004 bylo uděleno 28 pamětních medailí, 3 medaile členům našeho klubu v Prostějově a 25 medailí členům KVV v Praze, Brně, Klatovech, Chrudimí a Bratislavě.

Za příkladnou práci ve prospěch našich KVV bylo uděleno 7 zlatých odznaků se sponou, a to kol. Pelcovi, Krzákovi, Rezlerovi, Dvořáčkovi, Kvasničkovi, Chromkovi a Jeremiášovi. Celkem bylo uděleno, podle protokolu od roku 1998, toto nejvyšší ocenění 40 příslušníkům našich klubů.

Výbor našeho klubu odsouhlasil zhotovení oboustranné medaile na stuze i bez stuhy – ZA ZÁSLUHY o KVV, kterou jsme schopni již poskytovat výborům našich klubů. Tato medaile byla v obou variantách představena na VÝROČNÍM SHROMÁŽDĚNÍ přítomným delegacím KVV.

Solidaritě jsme prokázali prešovským kolegům tím, že jsme mezi našimi členy vybrali a slovenským kolegům poslali 4 500,- Sk na zhotovení pamětní desky vyjadřující desetiletou přítomnost 22. vč v prešovských kasárnách.

Hlavním úkolem našeho výboru v tomto roce však bude SETKÁNÍ 2005, které plánujeme provést 24.–26. června 2005. Zároveň bych chtěl ve vší skromnosti připomenout, že právě tento rok tomu bude 45 let, co se stal Prostějov Mekkou výsadkového vojska a bude jí, jak to vypadá, i nadále.

Pro tuto akci, které se vzhledem ke zkušebnostem ze SETKÁNÍ 1995 a 2000 zúčastní pravděpodobně kolem 300 až 400 našich členů, jsme udělali již řadu kroků. Od velitele Velitelství společných sil z Olomouce a od ředitele Hlavního úřadu Vojenské zpravodajské služby MO ČR máme příslibenou pomoc při zabezpečení této akce, která je pro nás, členy KVV, tak důležitá. Toto pozitivní stanovisko nám bylo dáno zejména díky vstřícnosti obou velitelů výsadkových útvarů v posádce Prostějov, kteří tuto akci

významným způsobem podpořili u svých nadřízených, bez ohledu na to, že jim to přinese spoustu starostí.

Výbor našeho klubu, který pro příští rok v důsledku této akce rozšiřujeme o dva členy, bude mít nelehký úkol. Nemám však pochybnost o tom, že SETKÁNÍ 2005 splní naše i vaše očekávání, upevní vztahy mezi kluby i jednotlivci. Umožní nám všem opět se po dalších pěti letech setkat se spolebojovněsky a dokáže nám, že nosit v srdci hrdoost k výsadkovému vojsku je natolik pevná, že ani vysoký věk, ani nejrůznější neudhy a nemoci ji nemohou nikdy a nikomu v nás zlomit.

Náš časopis ZPRAVODAJ, který vydáváme minimálně v počtu tří až čtyř výtisků ročně v minimálním nákladu 550 kusů, vás předpokládám v dostatečné míře informuje o činnosti klubů a přináší celou škálu dalších informací, zpráv a vzpomínek, které jsou nejen zajímavé a poučné, ale i zábavné. Redakční rada, které velí kol. Opletal a na kterém leží odpovědnost za celou řadu činností, obsahem ZPRAVODAJE počínaje, tiskem a distribucí konče, si zaslouží náš obdiv.

Finanční prostředky na vydávání a distribuci ZPRAVODAJE se nám díky pomoci regionálních KVV a jednotlivců daří zabezpečit. Pořizujeme cca 550 výtisků a rozeseleme je v ČR 15 a ve SR 6 skupinám našich členů a na 215 adres jednotlivcům v ČR i SR.

Pokud vám stačí těchto pár údajů, udělejte si jistě představu o náročnosti práce redakční rady. Považujeme i nadále za nutné a prospěšné vydávat ZPRAVODAJ a s vaší pomocí udržovat naše výsadkové tradice, lásku ke zbrani a entuziasmus až za hrob.

Přílohou tohoto ZPRAVODAJE je přihláška k účasti na SETKÁNÍ 2005, kterou nepovažujeme za zcela závaznou. Má nám však dát představu o vašem zájmu o tuto akci, abychom mohli s dostatečným předstihem zabezpečit vše potřebné pro vaše ubytování, stravování, kulturní a společenské vyžití, zabezpečení ukávek a celkového programu vašeho pobytu. Považujte odeslání přihlášky za důležitý úkol a odešlete nám ji obratem po obdržení ZPRAVODAJE.

V červnu nashledanou.

Ing. Jindřich Starý
předseda KVV Prostějov

Plán hlavních akcí KVV Prostějov na rok 2005

MĚSÍC	AKCE	ODPOVÍDÁ
Únor	Účast na zabijačce	Jeremiáš
Březen	Oslava MDŽ	Borovský, Hájek
Duben	Kultura	Starý
Květen	Zájezd Luhačovice	Starý, Čtverák
Červen	Setkání 2005	Výbor
Srpen	Střelecká soutěž	Zapletal, Starý
Září	Veteránské vinobraní	Starý, Jeremiáš
Říjen	Kultura	Starý
	Střelecká soutěž	Zapletal, Starý
Listopad	Výroční shromáždění	Výbor

VÝROČNĚ V LIBERCI

V Liberci se příliš neschůzuje. Jednou za rok uspořádá KVV setkání (se všemi atributy výroční schůze), na kterou se všichni vždy upřímně těší. Scházejí se však mnohem častěji, zejména při společných akcích v terénu. Využívají totiž výborného nápadu: při výročním sezení nabídnou akce na celý rok s potřebnými údaji o termínech a podmínkách. A tak i letos ležely za „prezencí“ na stolech přihlašovací archy s nabídkami, např. na zájezdy do Polska, na jaře do Českého Švýcarska, pevnosti Königstein v Německu, na zámek v Zákupích, na Máchovo jezero, do VVP na ukázkou výcviku chemiků, na turistiku v Jizerských horách, na posezení se ženami při příležitosti MDŽ i na seskoky.

Setkání, které se konalo 13. listopadu 2004, bylo po všech stránkách výborně připravené. Dobře se poslouchala zpráva předsedy Jára Chromka o bohatém životě klubu v uplynulém roce, který začal už tradičním novoročním výstupem na Ještěd. Výbor uspořádal několik zajímavých besed – s účastníkem mise v Iráku, členem MKVV Robertem Dolozimem, s historikem, kolegou Jiřím Šolcem. Sedm členů klubu se znovu svěřilo padákům a zájem o seskoky u veteránů roste – schůze proto schválila vytvoření „výsadkové skupiny“ pod vedením Jardy Málka. Členové klubu pracovali jako pořadatelé na fotbalových a volejbalových utkáních DUKLY Liberec a FC Slovanu, zúčastnili se dvou střeleckých soutěží a Setkání ve Starých Splavech aj. Klub má partnera, jakého mu ostatní mohou jen závidět. Jde o 31. chemickou brigádu, jejíž 3 příslušníci jsou členy klubu a jeden z nich dokonce pracuje ve výboru. Výborné vztahy má klub také s AS DUKLA Liberec. Za zmínku stojí prohlubující se spolupráce s místním KLUBEM VOJENSKÝCH DŮCHODCŮ i s pobočkou Svazu letců v Liberci. Klub udržuje čilé styky s ostatními MKVV.

Během jednání došlo ke změně ve výboru. S funkcí se rozloučili kolegové Sadílek a Ochotný, na jejichž místa byli kooptováni kolegové Arnošt Smolák a Milan Vaníček.

Kolegové Vojtěch, Sadílek, Neuman a Vlček byli zvoleni čestnými členy výboru s právem hlasovacím. Výbor bude využívat jejich cenných zkušeností.

Liberecké jednání pozdravili zástupci klubů z Prostějova, Prahy, Chrudimi a Hradce Králové. Z Moravy přijeli samostatně kolegové Lukášek a Kubíček. Jaroslav Chromek přijal z rukou kol. Zapletal a prestižní Zlatý odznak, který mu udělil prostějovský KVV za práci pro klub a veteránské hnutí vůbec. Kolega Hanák předal čestnému kolegovi Františku Mansfeldovi pamětní medaili MKVV Praha.

Rozruch mezi přítomnými způsobilo udělení „paraplacky“ ženě, drobné paní Julii Braunové. Je to osmaosmdesátiletá maminka dvojčat – výsadkářů Petra a Pavla, členů klubu, která se díky synům dočkala svých vysněných seskoků teprve vloni, když „si skočila tandem“ se zpovědným otevřením padáku!

V krátkém projevu k účastníkům schůze řekl František Mansfeld (a myslel to jistě pro všechny veterány): „Na závěr přeji veteránům, mým dětem, ať se jim daří. Hurá!“ Tak ať se v Liberci daří i v dalším období přinejmenším jako dosud!

Daga Minkewitzová

CHRUDIMSKÉ BILANCOVÁNÍ

Výroční schůze KVV Chrudim se konala 17. prosince 2004 v klubovně KVV na chrudimském letišti.

Hlavním bodem – či jedním z hlavních – bylo zhodnocení práce klubu za rok 2004. Vzhledem k pilné činnosti klubu bylo co hodnotit, neboť kolegové z Chrudimi patří k neaktivnějším v našem veteránském hnutí. Za to byli pochváleni nejen vlastním výborem, ale i ocenění výborem KVV Prostějov, za něž se jednání zúčastnil kolega Viktor Jeremiáš s manželkou. Ten také předal za dlouholetou a obětavou práci ve prospěch KVV a udržování tradic výsadkového vojska kolegům Ladislavu Banaškoví a Jaromíru Čermákovi naši Medaili za zásluhy a popřál všem hodně úspěchů v další práci.

Viktor Jeremiáš

BRNĚŇSTÍ VÝSADKOVÍ VETERÁNI BILANCOVALI

Za téměř sto procentní účasti se sešli brněňští výsadkoví veteráni 14. 12. 2004, aby zhodnotili činnost za uplynulý rok, ale také aby se domluvili, jak budou pracovat v následujícím roce. Jako hosté byli přítomni kol. Š. Borovský a M. Řepka z KVV Prostějov. Schůzi zahájil předseda kol. F. Chlup, který zhodnotil jednotlivé akce pořádané v roce 2004, jak vydařené, tak i méně zdařilé. Kriticky přiznal malou účast a aktivitu některých členů. V další části úvodního slova navrhl některé akce pro nové období roku 2005, které se z větší části shodují s výročním jednáním KVV Prostějov. Jedním z kladů klubu je přijetí nových členů. Diskuse byla zdravě kritická a práce výboru byla kladně hodnocena, zejména kol. Kutěnem a Požárem. Kritika byla vznesena na poslední Zpravodaj č. 33 s tím, že Prostějov pravidelně vyzývá MK k dodání příspěvků k naplnění a obsahovému obohacení zpravodaje a zaslání příspěvek kol. Forštem nebyl doposud zveřejněn přesto, že poslední strana uvedeného zpravodaje byla poloprázdná.

Závěrem brněňští výsadkoví veteráni přijali usnesení pro další období, kde konstatují, že se jim opět podaří svou činnost zlepšit. A oni na to mají.

Štefan Borovský

MAMINKA

Určitě jste nikdy ani neslyšeli o tom, že by někdo přivedl na schůzi výsadkových veteránů některého ze svých rodičů. Jsme většinou ve věku, kdy rodiče už ani nemáme. Ale stalo se to na libereckém výročním setkání. Členy klubu jsou Petr a Pavel Braunovi, dvojčata, i na vojně byli spolu v Chrudimi, kteří s maminkou chodívali na letiště nejen proto, aby se koukala, jak to ve vzduchu létá a jak se lidé honí na padácích. Od dětství prý chtěla taky skákat a dočkala se toho, až když jí bylo 86, slovy osmdesát šest let! Třetí seskok (samozřejmě tandemový) absolvovala s Jaroslavem Jírou ve věku 88 let ze 4000 metrů. Bylo to 12. června 2004. Po pilotovi „Anduly“ pořád chtěla, aby vystoupal výš a výš, na šedesátivteřinovou výdrž to však stačilo. „Ááá, letím jako pták,“ říkala šťastně s rukama roztaženými, ale hned posmutně: „Jenže je to moc drahé. Ale ještě musím skákat!“

Paní Julie Braunová z Jablonného v Podještědí je pochopitelně zapsaná v české databázi rekordů v Pelhřimově a dokonce i v té slavné Guinnessově knize světových rekordů. Možná by si takový zápis zasloužila i za to, že se synem Petrem (400 seskoků, vnučka Alena zatím 25) šlape na kole výlety až do Německa, což je zhruba 35 km. Pokud Petr nemá čas, projede si tu trasu klidně sama. A když ne na kole, sviští si to v zimě na lyžích. Kdo by při pohledu na tu drobnou, vitální ženičku věřil, že se jí věší na krk už devátý křížek?!

GEN

Plukovník v. v. Vladislav MRÁZEK

1. prosince 1924 v Hořanech u Českého Brodu

Zase na něm v klubu chtějí, aby pro výroční schůzi napsal nějakou báseň. Napsal jich nepřeberně, ale v osmdesátce se verše už nerodí tak jako dřívě. I zahrádka na chalupě v Sadské zarůstá, kyčel bolí – kdepak je ten mládenec, který se po válce, sotva dostal červenou čepici výpravěho vlaků, už hlásil do armády? V říjnu 1945 mezi prvními nastoupil do 2. ročníku Vojenské akademie v Hranicích a zase mezi prvními se s kolegy ŽELEZNÍKEM a RUSNÁKEM přihlásil k tvořícímu se výsadkovému vojsku. Když se ve Stráži pod Ralskem stavělo výsadkové učiliště, kpt. ČERNOTA (pod jeho vedením předváděl už v akademii se skupinou frekventantů prvky z boje zblízka) vytáhl MRÁZKA z funkce velitele výcvikové roty do funkce náčelníka štábu. Přestože hmotné zajištění mladých důstojníků bylo po válce velice skromné, s nadšením absolvovali první seskoky (tehdy z Dakot a jen s jedním padákem), zdokonalovali výcvik, přeškolovali nové důstojníky a praporečky a pořádali ukázky pro vedoucí funkcionáře armády i pro veřejnost na leteckých dnech.

Jednoho dne řekl MRÁZKOVÍ Josef ČERNOTA: „Vladimíre, na Libavě bude velké cvičení pozemního vojska a naše úder-

ná rota musí po jejich štábech, skladech a shromážděných tvrdě udeřit a ukázat jim, jak nebezpečné jsou výsadky. RUSNÁK se jde ženit, převezmeš velení roty“.

Výsledek cvičení byl víc než úspěšný, ministerská generalita vysoce ocenila výsadkáře a velitel vojska, tehdy plk. KOVÁČ, ustanovil MRÁZKA v roce 1951 do funkce náčelníka bojové přípravy. Ač se vojsko přes velké organizační a dislokační změny úspěšně rozvíjelo, v roce 1955 bylo velitelství na MNO zrušeno a brigáda byla podřízena okruhu. Výsadkáře MRÁZKA převedli na Správu bojové přípravy, pak strávil rok v akademickém zdokonalovacím kurzu vyšších velitelů a delší čas v přeškolovacím kurzu na tanky T-55, aby se pak stal náčelníkem štábu písecké tankové divize.

Ale život šel dál, změny pokračovaly. Stal se náčelníkem bojové přípravy Stř. voj. okruhu a po zřízení Západního vojenského okruhu byl – tehdy již v hodnosti plukovníka – pověřen funkcí náčelníka Správy bojové přípravy. A protože 22. výsadková brigáda byla po redistribuci do Prostějova podřízena ZVO, dostal se opět do kontaktu s výsadkovým vojskem. Inspekční prohlídky, které prováděl za pomoci výsadkářů – důstojníků KOUTECKÉHO, ROPKA, HRONA, MÜLERA a dalších – zařadily brigádu mezi nejlepší svazky armády.

I když pracoval na štábu, pokračoval ve výsadkové přípravě a dál skákal. Absolvoval 132 seskoků, 11 z nich volným pádem a získal třídnost Instruktora.

V roce 1971 byl přemístěn do Prahy, posledních 15 let byl náčelníkem sekretariátu 1. náměstka ministra národní obrany, ale na výsadkáře nikdy nezapomněl. V roce 1992 spoluzakládal klub pražských výsadkových veteránů. A ti nyní po něm chtějí na výroční schůzi další verše. Pustí se do toho?

Samozřejmě ano! Pustil! A vy se můžete přesvědčit, že si třetí myšlené nejen oblíbenými křížovkami, ale právě veršováním pozdravů kamarádům, které si můžete přečíst v tomto Zpravodaji.

Daga Minkewitzová

SLOVO DOPISOVATELŮM

Vážení přátelé! Spovděkem kvitujeme vzrůst zájmu a snahy mnohých členů KVV podělit se o zážitky z hrdinských let mládí a malin nezralých. V současné době musíme ale naše příspěvatelé požádat o trpělivost, neboť se nám sešlo tolik materiálů, že by to vydalo na několik zpravodajů jen se vzpomínkami, nebo na samostatnou brožuru. I o této možnosti budeme uvažovat.

Také rozsah některých příspěvků je úctyhodný – např. kolega Melichárek poslal pět příběhů na jedenácti stránkách strojopisu, kol. Blahout pět stran, kolega Vaculík 4 strany tiskopisu, kolega Múcha a mnoho dalších.

Děkujeme a prosíme všechny, kteří nám své příspěvky zaslali, aby se nezlobili, když jejich články redakčně zkrátíme nebo zveřejníme později. To platí především pro rok 2005, ve kterém budeme preferovat materiály k „SETKÁNÍ 2005“. Nebojte se, vaše vzpomínky nepřijdou vniveč.

Už proto, že si vážíme vaší snahy přispět k zprůjemnění života kamarádům, protože – ač jsou to mnohdy vzpomínky na drobné příběhy – generují ve čtenářích dobré pocity a oživují mnohdy již zapadlé vzpomínky na dobré kamarády, velitele i celkový charakter doby, ve které jsme sloužili vlasti.

PRAŽSKÁ VÝROČKA

Dne 11. prosince 2004 se konalo v Praze Pod Juliskou výroční shromáždění Místního klubu výsadkových veteránů Praha. Za KVV Prostějov se jednání zúčastnili kolegové Starý, Opletal, Zapletal a Jugas. V úvodu po zaznění výsadkové hymny vyslechli účastníci zprávu o činnosti klubu za rok 2004, zprávu o hospodaření, rozpočet a byli seznámeni s plánem činnosti na rok 2005. Výroční shromáždění pozdravil za KVV Prostějov kolega Starý a předal kol. Vladimíru Mrázkovi za dlouholetou a obětavou práci pro výsadkáře pamětní medaili. Po malém občerstvení pokračovalo shromáždění bohatou diskusí.

Pod řízením kolegy Gavlase běželo všechno jako po másle, a když věcnou diskusi zakončil kolega Mrázek přednesením své nové básně, věděli všichni všechno a byli spokojeni i s tím, že měli možnost setkat se a pobavit se se svými bývalými kamarády, spolubojovníky nebo kolegy. Jednání se také zúčastnili zástupci MKVV z Hradce Králové, Liberce, Chrudimi, Tábora, Pardubic, Brna a Zlína.

Ladislav Opletal a Ladislav Jugas

K VÝROČNÍMU SHROMÁŽDĚNÍ KLUBU VV (PROSINEC 2004)

Pár skromných veršů stvořil jsem k dnešnímu shromáždění, to slavnostní má charakter, vždyť se letopočet mění.

Zas jeden rok je za námi a my uvítáme další, škoda, že neúprosný je ten čas a my jsme opět starší.

Ale když dívám se vám do tváří, těm létům nevěřím, jen neklamná je skutečnost, že nás je tady stále méně.

Mnozí již navždy opustili nás a jejich místa zejí prázdnotou, my však v myšlenkách se vracíme a oni stále s námi jsou.

Říká se, že již staří jsme, nám ale srdce pořád láskou hoří, sice nás problémy provázejí, však tvořiví jsme sentoři.

A když se řekne výsadkář, pak ani starý nelze být, vždyť to je vojsko mladých let a to nás naučilo žít.

Nám padák kolébkou se stal, my s odvahou se denně snoubili, nás tvrdý výcvik vykoval a životní strasti jsme zdárně přežili.

Jak nám let přibývá, tak se i život mění, štěstí má pro nás jiné hodnoty, zdraví si nejvíce člověk cení.

Ted když rok s rokem sešel se, svou činnost uctujeme, vždyť potřeba je posoudit, zda správným směrem jdeme.

Jak výbor práci zhodnotil a jak též sami známe, náš klub je opět o krok dál a my důvěru v něj máme.

Zdravíme zdatný výbor náš a předsedu jeho v čele, oni drží pevně otěže a my kupředu jdeme směle.

Srdečné pozdravy z klubu pražského letí do Prostějova, ten byl vždy symbolem výsadků a dnes jím bude znova.

Zdravíme naše kolegy v klubech od západu až do Zlína, i když jsme od sebe vzdáleni, jsme jedna velká rodina.

Na prahu roku nového zdraví si přejme stále a to naše přátelství upevníme dále.

Vladislav Mrázek

Víte že

1. Do Guinnessovy knihy rekordů byl zapsán Australan Frank MOODY, který v červnu 2004 ve svých 101 letech seskočil v tandemu z výšky přes 3 000 m a překonal tím rekord z roku 1999, který držel 94 letý Nor?

2. Do Guinnessovy knihy rekordů je zapsána i paní Julie BRAUNOVÁ z Jablonného v Podještědí, 88 letá maminka našich kolegů Petra a Pavla BRAUNOVÝCH, která si poprvé skočila tandemem v 86 (ano, v osmdesáti šesti) letech a vloni, 12. června 2004 absolvovala již třetí tandemový seskok, tentokrát z výšky 4 000 m. To jí bylo už 87 let! A chce skákat ještě dál! (Čtěte článek „Maminka“!).

3. Kolega STARÝ na podobný výkon trénoval svou choť. Maruše dal k jejím „kultinám“ překvapení – tandem seskok. A že je Majka z tohoto zážitku ještě dnes nadšená? (Čtěte článek „Dárek ...“).

4. I další partnerky členů KVV propadly kouzlu našeho řemesla (nebo se jich manželé chtějí elegantně zbavit?) a brázdy vzduchem pod kopulemi padáků? V červnu 2004 v Brně-Slatině pokořovaly paní Zlatuše CHLUPOVÁ a paní STROSSOVÁ třítisícové výšiny na tandemech! To máme odvážná děvčata, co? Kamarádi! Kteří z vás takto pečujete o své drahé, poďte nám podrobnější zprávu, rádi o vaší drahé polovici (a někdy i více) napíšeme!

5. Vysoké ocenění se dostalo příslušníkům 601. skupiny spec. sil po návratu z Afghánistánu. Jednomu příslušníkovi byl udělen Záslužný kříž ministra obrany ČR II. stupně, pěti vojákům totéž vyznamenání ve III. stupni. Všem 111 příslušníkům kontingentu byla udělena medaile Za službu v zahraničí a pěti příslušníkům medaile americké armády Za zásluhu. Velitel 601. skupiny speciálních sil plk. gšt. Ing. Ondřej PÁLENÍK, který misi velel, byl jmenovitě ohodnocen.

6. Kolega Josef GEPPRT podstoupil vážnou operaci páteře? Napsal nám o tom, jak vzpomínal na kamarády (citujeme část dopisu): „Když je člověk připoután na nemocniční lůžko, honí se mu hlavou řada věcí a při listování v našem Zpravodaji si znovu uvědomuje, že tam v dálce má řadu kamarádů – kolegů, kteří si vzpomenou. Za to Vám všem moc a moc děkuji.“

Závěrem tohoto dopisu Vám všem chci touto cestou poslat bojové pozdravy, popřát pevné zdraví, úspěch a štěstí v této uspěchané době. Prosím, zda bude možné, předat toto pozdravení kolegům MANSFELDOVI, ŘEPKOVI, VERNEROVI a mému veliteli v ŠDZ OPLETALOVI. Předem děkuji“.

7. Máme generála – syna? Je tomu tak. Kolega František BARTKO má syna Františka, vojáka z povolání v armádě Slovenské republiky. Ten byl u příležitosti 50. výročí SNP jmenován generálmajorem. A aby toho nebylo málo, jeho syn – též František (dalo by se říci František BARTKO III. !), vnuk našeho Fera, je taktéž vojákem v hodnosti nadporučka. A trumf! Jeho žena je nejmlad-

ší vojákyní z povolání v rodině! Co myslíte? Že si Fero a jeho paní zaslouží blahopřání! Čekejme na vojenská pravnoučata a přeje me Ferovi a jeho paní, aby se dožili i jejich vstupu do armády. To pak bude něco pro GEN v našem Zpravodaji!

8. Výsadkářskou hymnu Duní stroje vzduchem hrála zase po dlouhé době dechová kapela „in natura“? Příslušníka naší výsadkové muziky, pozdější Posádkové hudby Prostějov, kolega Karel MÁLEK, už před dvaceti lety založil – jako ředitel hudební školy – „Dechový orchestr mladých při ZUŠ Němčice nad Hanou“. A právě s tímto orchestrem (podle původní partitury skladatele npor. MLADÉHO a magnetofonového záznamu provedení skladby Posádkové hudbou Prostějov pod vedením Jana HOULOBKA, které zapůjčil kolega VERNER, jemuž tyto unikáty věnoval kolega František MANSFELD), nastudoval kolega MÁLEK naši píseň. Ta krásně zněla, když muziku produkovali mladí – děvčata i chlapi za pomoci koncertních mistrů bývalé posádkové hudby kolegů HRADILA a VOJÁČKA a text hlaholil z hrdele starých desantů a jejich družek! Díky Karle, bylo to krásné překvapko. I ten Pochod samopalníků (legendární „Šamšula“ – bývalý slavnostní pochod) před zahájením schůze! Zahrajete nám také na letošním setkání?

ZLÍNSKÉ VĚKOBŘANÍ

Opět jsme mohutně slavili! A měli jsme k tomu dostatečný důvod. V plné síle a svěžesti oslavil nestor zlínského parašutismu – Alfons Kolář – své osmdesátiny. Sekundovali mu kolegové Zelinger a Bartík – pětasedmdesátinci. Basou, která tvrdí muziku, byli sedmdesátinci – František Pospíšek, Luboš Červinka, Karel Vaculík a Jarda Bžoněk. Tak zvanou „přiznávku“ muziku doplňovali „pouzí“ pětasedesátinci Metud Martinec, Zdeněk Prachař a František Staroba. Všichni jubilanti byli pochopitelně se svými manželkami či družkami. Zúčastnila se i početná skupina členů MKVV a hostů ze Slovenska.

Slavili jsme tradičně „Na Kasárnách“, v romantickém koutu Javorníků, kam se sjíždíme už pět let. Proč? Mají tam chaty kolegové Roman, Šimek, využívána je i vzdálenější chaloupka Pavla Pilaře. V nich pak nacházíme útočiště i občerstvení po turistických výletech po hřebenech i výstupech na pohory Javorníků či při sběru „čučoriedok“. V posledních dvou letech už dokonce najmáme další chaty pro zvýšený zájem nejen našich členů a jejich rodinných příslušníků, ale také pro hosty z příhraničního KVV Žilina, kteří sem přicházejí ze Slovenska na Moravu s praporem a harmonikou po stopách legendární brigády Jana Žižky. Na tuto akci pak všichni rádi vzpomínají a těší se na další ročník tak, jako Pavel Bučka, který se i po rozchodu v neděli odpoledne vrátil z Makova zpět na chatu kol. Romana, neboť modravé obzory hor, mráčky plující nad hlavou, vůně rozkvetlých luk a zurčící prameny osvěžující vody nelze tak lechce opustit, stejně tak jako i kruh věrných přátel stejného smýšlení.

Vybráno a redakčně zkráceno z velmi obsáhlého příspěvku ze Zlína. Pěkná curricula vitae použijeme v dalších číslech.

Vaše přání – naše radost

Sloupek začneme novoročenkou kolegy Františka MANSFELDA:

Všem výsadkářům–veteránům 22. vb a Vys. vojska ČSA přeji optimistický vstup do nového roku 2005 a po celý rok zdraví přiměřené našemu věku, životní pohodu a co nejméně starostí! Rád děkuji těm, kteří pracují aktivně v našich Klubech vys. veteránů jako organizátoři a na volených funkcích.

Současně prosím o omluvu, že neodpovídám jednotlivcům na přání, která jsem obdržel. Dostávám řadu dopisů a je nad moje síly a možnosti všem odpovídat, jak by se slušelo!

Výsadkář – veterán
plk. v. v. František MANSFELD

Děkujeme za přání našemu legendárnímu veliteli i všem kolegům, kteří nám přání zaslali přímo nebo přes kamarády. Přišlo jich několik desítek, a tak nám odpusťte, že nejmenujeme všechny. Mohli bychom někoho zarmoutit, že se jeho jméno nedostalo do výčtu gratulantů.

Jsou přání – řekněme tradiční – která si obvykle v době předvánoční navzájem posíláme.

Ale jsou i netradiční. K nim patří např. novoroční přání MKVV Liberec, které nám Severočeši posílají již několikrát rok z vrcholu Ještědu, kam se vždy 1. ledna vyškabou při novoročním turistickém výstupu. Tuto netradiční tradici udržují Anička a Láda Sadlko-vi. My jejich dokladem o novoroční aktivitě, stvrzené razítkem KČT i MKVV, tradičně začínáme zápisy do kroniky na začátku roku.

Netradičně nás překvapil kolega Josef Malý z Jeseníku, který všem výsadkovým veteránům (tlumočíme dnes!) své přání poslal ve vyslání českého rozhlasu Olomouc! Poslouchali jsme a děkujeme.

Vaše gratulace nás velice těší, svědčí o tom, že jste s námi, že myslíte na kamarády. Ještě jednou – mnoho děků!

PROSTĚJOVSKÉ VINOBRANÍ

Plánované VÝSAĐKOVÉ VINOBRANÍ se uskutečnilo 29. října 2004 v restauraci „Panel“ na Plumlovské přehradě. Sešlo se na něm 45 duší. A protože v této době to už od vody pořádně táhlo chladem, přišla velice vhod uvítací ochutnávka slivovice. Ta působila též jako digestiv k hlavnímu chodu občerstvení – vynikajícímu gulášku. Další dobroty připravily a přinesly manželky, družky a přítelkyně i členky klubu.

Hlavním úkolem ale byla degustace a konzumace vína. Samozřejmě, že bylo k dispozici červené a bílé v různém sortimentu a hlavně množství. Nikdo ale nestačil natankovat tolik, aby se přivedl do jiného stavu už proto, že kolega Lejsek zajistil muziku, která hrála k tanci i poslechu, takže pozitivě tekutiny se mohly intenzivně odpařovat na parketu.

Proto mohli všichni spokojeně po skončení odjíždět z akce, o jejíž přípravu a zdárný průběh se postarali manželé Maruška a Jindra Staří spolu s Maruškou a Viktorou Jeremiášovými.

DÁREK JAKO PŘEKVAPENÍ

Jmenuji se Marie. Blížil se můj svátek a můj muž Jindra mi povídá: „Maruško, připravil jsem Ti k svátku překvapení.“ Protože Jindru znám a vím, že si potrpí na tajemství, příliš jsem nevyzvíдалa. Předpokládala jsem, že to bude pozvání na něco nebo někam – pravděpodobně na nějakou slavnostní večeři nebo kulturní akci apod.

Nijak jsem nepřemýšlela o charakteru překvapení, a tak když jmeniny přišly, zmobilizovala jsem svou kadeřnici, ráno v 6 hodin jsem už seděla v křesle a nechala se z gruntu zkrášlovat – vlasy, make up... Jindra mě po návratu domů velice pochválil řka, že mě budou všichni obdivovat, dal mi kytičku a blahopřál. A jen tak prohodil, že „vyjede-me před druhou“.

Po obědě jsem ještě poopravila to, co během dne na vizáži utrpělo menší újmy, vyndala ze skříňky společenskou róbu a připravila potřebné doplňky. To už ale Jindra nevydržel a sdělil mi to sladké překvapení: „Myslím, že tyhle šaty nebudeš potřebovat. Zajistil jsem pro Tebe provedení tandemového seskoku.“

Otevřela jsem pusu a chvíli mi trvalo, než mi to došlo. Několikrát jsem sice řkala,

že bych si „tandem“ ráda zkusila – vždyť před ... ceti léty jsem v Chrudimi absolvovala jeden seskok z vrtulníku, ale od té doby jsem se k seskokům nedostala.

Na letišti jsme po krátkém poučení nastoupili do „Anduly“. O seskoku jsem příliš nepřemýšlela. Věnovala jsem se pozorování krajiny, krásám okolí Prostějova, a tak mě trochu překvapilo upozornění, že se musíme připravit na výskok.

Pro zkušeného profesionála nebylo složité mě k sobě přikurtovat. A už jsem stála ve dveřích. Výška 3000 metrů. Vpřed! Volný pád! Něco úžasného! Tváře mi začínají vibrovat, vidím kameramana, který náš let vzduchem natáčí na video. Patnáct, dvacet, pětadvacet sekund – to nestačím vnímat, jen pocítuji nádheru volného pádu. Třicet sekund, najednou zhoupnutí a nad námi otevřený vrchol. Ohromné uvolnění, nyní je možné pohodlně pozorovat dění na letišti. Zem se ale nezadržitelně blíží. Přednožen – a zlehka, zaslulhou „tandemisty“ – se dotýkáme země.

Jsem plná nádherného zážitku. Musím se z toho vypovídat. Jsem svému muži za tento překvapující dárek neskonale vděčná.

*Vyprávění kolegyně Marie Staré zaznamenal
Ladislav Opletal*

... TĚM, KTERÍ NÁS OPUSTILI

Poslední období od vydání Zpravodaje č. 33 je silně poznamenáno smutnými ztrátami v řadách výsadkářů. Nejen veteránů!

Dne 9. prosince 2004 krutě postihla tragická železniční nehoda náš mateřský útvar. Vyrvala z jeho řad 5 mladých, nadějných mužů, výsadkářů–specialistů. Smrt měla v našich řadách skutečně bohatou žeň. Několik kamarádů poslala na věčnost. Její kose podlehl začátkem roku 2005 i jeden z nejzasloužilejších členů našeho klubu, kolega gen. v. z. Karel KUBA. A protože před tvář „Nejvyššího“ jsme si všichni rovni, věnujeme stejnou pietu všem, jejichž jména a krátké nekrology jsou na stránkách tohoto Zpravodaje a věnujeme vzpomínku i těm, kteří nejsou mezi námi již delší dobu. Netruchlete však, neboť oni už dosáhli věčného klidu a oprostili se od všeho pozemského soužení, jak praví apoštol PAVEL ve 2. listu Korintským, kapitola 5., verš 1.: „... bude-li stan našeho pozemského života stržen, čeká nás věčný dům na nebesích...“.

ZEMŘEL GENERÁL KAREL KUBA (19. 9. 1939 – 5. 1. 2005)

Po vyřazení z vojenského učiliště v roce 1959 zahájil poručík Karel KUBA svou vojenskou kariéru jako velitel výsadkové čety u 22. výsadkové brigády v Prešově a ukončil ji jako generál poručík ve funkci inspektora pozemního vojska AČR na MO v Praze.

Po celou dobu své aktivní činnosti byl patriotem výsadkového vojska a jeho tradic. Zasloužil se o organizaci a provedení oslav 50. výročí vzniku výsadkových jednotek v roce 1997 ve Vyškově a o vydání pamětní medaile k této události. V rozvíjení a udržování tradic pokračoval i po odchodu mimo činnou službu. Byl spoluzakladatelem a aktivním členem pražského Klubu výsadko-

vých veteránů. Nosil červený barek, jako symbol příslušnosti k výsadkovému vojsku, považoval a pokládal za svou nejvyšší čest.

Po dlouhé a těžké nemoci nám zemřel spolubojovník, kolega a přítel, na kterého se pro jeho osobní vlastnosti a respekt ke všemu, co vykonal, nedá zapomenout nikdy a nikým!

ČEST JEHO PAMÁTCE!

TRAGEDIE SE OPAKOVALA

Je číslo 11 pro náš útvar nešťastné? V krásném babím létě v roce 1972 jsme v září stáli na nádvoří Leteckých kasáren nad jedenácti rakvemi našich kamarádů, kteří 21. září 1972 ztratili životy na železničním přejezdu v Bulharsku.

A 11 příslušníků našeho útvaru tvořilo osádku vozidla, které zkrfžilo 9. prosince 2004 cestu rychlíku na železničním přejezdu ve Vrahovicích u Prostějova. Jistě, obětí bylo tentokrát pět, ale neštěstí a rány v srdcích nejsou o mnoho menší. I tentokrát zahynuli mladí, perspektivní vojáci. Necht' už byla příčina jakákoli, nikdo nevrátí zpět životy, které naši následovníci položili při plnění služebních povinností.

Vzdejme proto čest

Igoru TOMANOVÍ
Jaroslavu BOHÁČKOVÍ
Janu KUČEROVÍ
Davidu BLÁHOVÍ
Ondřeji KLVÁČKOVÍ

a slibme, že jim budeme vždy věnovat své vzpomínky.

ZÁJEZD DO JESENÍKŮ

Dne 4. září 2004 brzy ráno jsme vyjeli vstříc slunečnému počasí směr Jeseníky. V dobré pohodě, se spolehlivým řidičem, jsme míjeli Olomouc, Šternberk – „Ecce Homo“, Vrbno pod Pradědem a první zastávka – Karlova Studánka. Zde jsme absolvovali procházku lázněmi, kde nás mile překvapily velmi pěkně zrekonstruované lázeňské budovy v horském stylu. Nezapomněli jsme ochutnat léčivý pramen, který ne všem byl po chuti, ale nic naplat – léčí. Na cestě k umělému vodopádu jsme trochu posmutněli, když jsme procházeli kolem vyhořelého hotelu Hubertus, který mnozí z nás znali z dřívějších dob a jen vzpomněli. Po „náročném“ procházce přišlo vhod posezení u kávičky a zákusku. A pak hurá do autobusu a odjezd směr Rejvíz. Cestou jsme obdivovali krásné scenérie jesenické přírody plné sluníčka. V Rejvízu se většina z nás zúčastnila vycházky k Mechovému jezírku a někteří dali přednost procházce po Rejvízu, aby vzpomněli na své mládí. Všichni jsme se pak sešli na chutném obědě ve známé Noskově chatě. Poté jsme odjeli do města Jeseník, kde jsme navštívili málo známé muzeum „Vodní tvrz“. Zde jsme se mohli seznámit s historií a geologií tamní lokality a také se zajímavými mušidly. Odtamtud už jen kousek do lázní Jeseník – zde obligátní procházka, na níž potkáte bronzového lva, kterého si každý může chytit za ocas, aby se mu splnilo jeho tajné přání. Někteří si sáhli i dvakrát. Počasí bylo stále nádherné, ale čas hrozně rychle utíkal a nutil nás ke zpáteční cestě. Ještě jsme stačili udělat krátkou zastávku na Červenohorském sedle, abychom nabrali poslední doušky čerstvého horského vzduchu.

Potom jsme už uháněli k domovu a poslední zastávkou byla večeře v restauraci v Ustíně u Olomouce. Tam nás mile překvapili dobrým pivem, výbornými škvarky a chutnou večeří. Domů jsme se vrátili unavení, ale s dobrou náladou a plni krásných zážitků.

Ladislav Jugas

PORADA PŘEDSEDŮ MKVV

Před výročním setkáním prostějovského KVV proběhla porada předsedů MKVV, které se zúčastnili funkcionáři z Prahy, Brna, Plzně, Liberce, Zlína, Hradce Králové, Tábora, Klatov, Pardubic, ze Slovenska, z Žiliny a Bratislavy.

Účastníci jednání vyslechli informaci kolegyně Staré o činnosti KVV Prostějov. Zvláště zaujala informace o přípravě SETKÁNÍ 2005 v Prostějově a příslibech vedení armády o podpoře této akce. Setkání se uskutečnil ve dnech 22.–24. 6. 2005 a organizátoři vyslovili požadavek, aby kluby i jednotlivci předběžně oznámili svou účast do konce února.

Kladně bylo ohodnoceno, že KVV Prostějov předložil k prohlídce a posouzení vzorky medailí, které by se měly udělovat „ZA ZÁSLUHY VÝSAVKOVÝCH VETERÁNŮ“. Prvním sponzorem realizace tohoto záměru se stal kolega Čermák z Chrudimi.

Vedoucí jednotlivých delegací hodnotili činnost ve svých klubech a upřesňovali počty svých členů. Ty vesměs zůstaly na loňské úrovni, jen někde mírně vzrostly. Například

pokračování na str. 6

Praha požádala o zvýšení počtu zasílaných Zpravodajů na 100 ks. Kolega Hanák – předseda pražského klubu – zaujal oznámením o udělení jejich PAMĚTNÍ MEDAILE kolegovi Františku Mansfeldovi jako prvnímu nositeli. Oznámil také, že plánují zorganizování „Memoriálu zakladatelů výsadkového vojska“ v areálu na Želivce v roce 2005. Jednalo by se o soutěž dvoučlenných hlídek ve sportovně-branných disciplínách a soutěž čtyřčlenných skupin v seskoku padákem. Ta by se uskutečnila ve dvou termínech: 9. – 13. 5 v Chrudimi a 7. – 9. 6. v Prostějově.

Třetím nejpočetnějším klubem po Praze a Prostějově je Zlín. Má 64 registrovaných členů. Je velmi agilní – za rok 2004 uskutečnil 14 vlastních akcí a mnozí členové se zúčastnili dalších osmi akcí jiných MKVV u nás i na Slovensku.

Standartně dobrá je činnost 46 členů MKVV Liberec, kteří ve svém středě mají 6 profesionálů (výsadkářů – chemiků). Bratislavský KVV je se svými 120 členy největším klubem ve SR. Mohou se pochlubit tím, že mají zajištěnou možnost, aby jejich

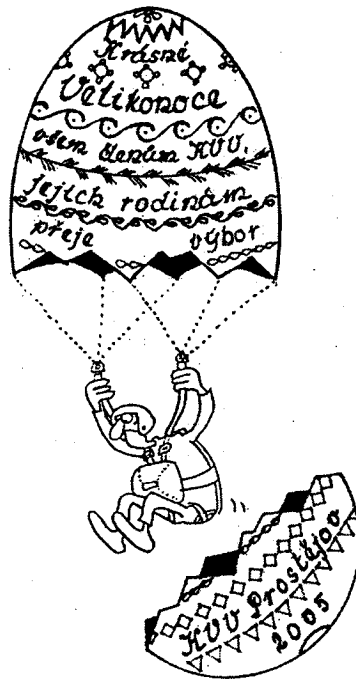
členové mohli každou středu provádět seskoky (pokud jim to peněženka dovolí).

Kolega Múdry z KVV Žilina oznámil, že v březnu bude v Prešově odhalena pamětní deska na kasárnách, kde do redislokace v r. 1960 působila 22. výsadková brigáda. Vydali též publikaci k 10. výročí založení „KLUBU VOJENSKÝCH VÝSADKÁŘOV SLOVENSKÉ REPUBLIKY“.

V ostatních menších MKVV mají pravidelnou činnost, vycházející z jejich možností, a o svých akcích informují ve Zpravodajích.

V závěru vyslovili předsedové klubů souhlas s tím, aby byl KVV Prostějov i nadále centrální organizací a vedoucí silou našeho hnutí.

Ladislav Opletal

Vydává klub výsadkových veteránů Prostějov pro potřeby svých členů. Neprodejné.

Kontaktní adresa: František Lejsek
Šárka 24
796 01 Prostějov
tel. 582 343 605

Bankovní spojení: účet 188 989 286
Kód: 0300

SETKÁNÍ 2005

Předběžnou přihlášku vyplní a zašlou:

- A. Jednotlivci – členové KVV, kteří nejsou organizováni v regionálních klubech (MKVV),
– příznivci a zájemci, kteří nejsou členy KVV, MKVV (neorganizováni),
- B. Regionální kluby (MKVV) za své členy.

PŘIHLÁŠKY VYPLŇTE A ODEŠLETE OBRATEM na adresu:

František LEJSEK
Šárka 34
796 01 Prostějov

kontaktní telefon: 582 343 605

ZDE ODDĚLTE

K účasti na uvedenou akci se přihlašuje členů (příznivců),

Z uvedeného počtu je mužů, žen. (V případě více osob uveďte jmenný seznam a případné požadavky, vyplývající z této přihlášky na samostatném listu).

Ubytování mimo srubový tábor HAMRY v hotelech nebo ubytovnách

požadujeme pro osob (v příloze uvést jmenovitě).

Bereme na vědomí, že zahájení uvedené akce bude provedením prezence dne 24. června 2005 od 12.00 do 17.00 hodin v kasárnách VÚ 8280 Prostějov a ukončení 26. června 2005 společným obědem ve 13.00 hodin. Dále bereme na vědomí, že pro každého účastníka SETKÁNÍ bude zabezpečena po dobu trvání akce strava za režijní cenu.

.....
Jméno, příjmení

.....
bydliště

.....
podpis přihlašovaného

Za MKVV.....

.....
místo

.....
jméno

.....
podpis